

«پ.ک.ک» نیروی نیابتی آمریکا؛ فراخوان اوجالان ناشی از تحولات جدید است

نویسنده روزنامه ملی ترکیه معتقد است که عوامل اصلی که رهبر پ.ک.ک را به فراخوان ترک سلاح سوق داده، تغییر موازنه‌ها و تحولات جدید سیاسی در منطقه است.

به گزارش آران نیوز به نقل از خبرگزاری مهر، هیئت «امرالی» وابسته به حزب برابری و دموکراسی خلق ها روز پنجشنبه ۲۷ فوریه- برای سومین بار با عبدالله اوجالان، رهبر پ.ک.ک در جزیره امرالی، در دریای مرمره در جنوب غربی استانبول دیدار کرد. اوجالان پس از این دیدار با صدور پیامی به چهار دهه نزاع با ترکیه پایان داد و از اعضای این حزب خواست تا سلاح های خود را زمین بگذارند و این گروه را منحل کنند.

اوجالان در بیانیه خود اعلام کرد راهی جز دموکراسی و گفت و گوی دموکراتیک وجود ندارد و بقای جمهوری جز از طریق دموکراسی برادرانه ممکن نیست.

در همین راستا بخش ترکی استانبولی خبرگزاری مهر گفتگویی «مصطفی بیلماز» نویسنده روزنامه ملی ترکیه انجام داده که در ادامه می آید:

سرانجام پس از سال ها درگیری میان پ.ک.ک و ترکیه، با درخواست دولت باغچلی و برخی مذاکرات، عبدالله اوجان فراخوان منحل کردن پ.ک.ک را داد. چند سال پیش مرحوم مهمت علی برانت روزنامه نگار پیشکسوت ترکیه ای گفتگویی با اوجالان انجام داده بود که نوع صحبت های اوجالان نشان می داد مصمم به ادامه مسیر پ.ک.ک است، اکنون چه عوامل و زمینه ای موجب شد تا اوجالان فراخوان انحلال پ.ک.ک را اعلام کند؟

فراخوان عبدالله اوجالان برای زمین گذاشتن سلاح و دعوت او از پ.ک.ک برای انحلال خود، در تاریخ ترکیه یک تحول مهم و مثبت است، زیرا ترکیه یکی از قربانیان بزرگ تروریسم است. آشکار است که دستیابی به نتیجه از طریق سلاح امکان پذیر نیست و این امر هم از نظر مادی و هم معنوی خسارات جدی به ترکیه و ملت ترک وارد کرده است. در این راستا، فراخوان زمین گذاشتن سلاح از سوی بنیان گذار و رهبر پ.ک.ک از اهمیت ویژه ای برخوردار است. من معتقدم عوامل اصلی که رهبر پ.ک.ک را به فراخوان ترک سلاح سوق داده اند، تغییر موازنه ها و تحولات جدید سیاسی در منطقه بوده اند.

سوالی که در اینجا مطرح می شود این است که آیا هنگام صحبت از پ.ک.ک می توان از یک ساختار واحد نام برد؟ ابتدا باید به این پرسش پاسخ داده شود، زیرا این یک واقعیت آشکار است که پ.ک.ک در منطقه برای مدت طولانی به عنوان عنصر نیابتی نیروهای بین المللی به ویژه آمریکا و کشورهای اروپایی مورد استفاده قرار گرفته است.

از این پس روند به چه شکلی خواهد بود. به نظر می رسد اعضای پ.ک.ک هنوز پیام اوجالان را باور نکرده است و اعلام کرده اند اوجالان باید پیام ویدئویی ارسال کند. به نظر شما پ.ک.ک به فراخوان اوجالان گوش خواهد داد؟

هنگام صحبت از پ.ک.ک، در واقع نمی توان از یک ساختار واحد نام برد، بلکه می توان از یک اقتصاد غیرقانونی که طی سال ها شکل گرفته است، سخن گفت. علاوه بر این می توان به یک دیاسپورا (افراد تبعیدشده و مهاجر) بسیار جدی در کشورهای اروپایی مانند آلمان، فرانسه و انگلیس اشاره کرد.

در این مرحله، آیا کنار گذاشتن سلاح توسط نیروهای مستقر در قندیل به تنهایی کافی است؟ دیگر شاخه های این سازمان در اروپا، به ویژه در انگلستان و فرانسه، چگونه به این موضوع واکنش نشان خواهند داد؟ من معتقدم که برای درک این مسئله باید منتظر روند پیش رو ماند.

لطفاً نوع نگاه احزاب مختلف ترکیه نسبت به تحولات اخیر در خصوص فراخوان اوجالان را تشریح کنید؟

بدون شک، بخش مهمی از جامعه در ترکیه فراخوان خلع سلاح و انحلال پ ک ک را مثبت ارزیابی کرده است. البته برخی اعتراضات از سوی محافل ملی گرا وجود دارد، اما اظهارات قبلی حزب حرکت ملی ترکیه (MHP) و آقای باغچلی در این زمینه باعث شده است که واکنش ها به چنین تحولی به حداقل برسد. این موضوع در واقع یک فرصت مهم برای ترکیه محسوب می شود.

یکی از نگرانی های اصلی این است که قنديل و پ ک ک به عنوان تنها نماینده مسئله کردها در نظر گرفته شود. زیرا این موضوع ممکن است مشکلاتی را به همراه داشته باشد. چرا که روشن است که در ترکیه حزب دموکراتیک خلق ها (DEM) تنها نماینده کردها نیست. بنابراین، اتخاذ رویکردی که در آن تمام بخش های جامعه، از جمله خانواده های شهدا، در این روند مشارکت داشته باشند و مجری این روند مجلس بزرگ ملی ترکیه باشد، می تواند سهم بیشتری در حل مسئله داشته باشد.